

РЕШЕНИЕ

№ 4440

гр. София, 03.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3011** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. Б. Г., ЕГН [ЕГН], от С., [жк], [жилищен адрес] вх. „А”, ап. 6, срещу съдебно решение от 05.09.2012г. на СРС, НО, 23 - ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 15596 по описа за 2012г. С обжалваното съдебно решение е потвърдено наказателно постановление № 35013/12.07.2012г. на началника на АНД при отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на касационната жалбоподателка е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева, на основание чл. 179, ал. 3 т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП.

Касационната жалбоподателка иска да се отмени изцяло съдебното решение като незаконосъобразно и постановяване на ново съдебно решение, с което да се отмени издаденото наказателно постановление. Правят се възражения за нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК и несъответствие на обжалваният съдебен акт със събраните по делото доказателства. Твърди се, че съдът е дал ход на делото, въпреки, че процесуалният представител на жалбоподателката е поискал отлагане по уважителни причини, както и че не е установено по безспорен начин мястото на извършеното нарушение с което са нарушени разпоредбите на чл. 42, т. 3 и чл. 57, т. 5 от ЗАНН. Изтъква се, че е налице хронологично несъответствие

между датата на постановеното решение и тази от протокола от съдебното заседание по делото.

Отвeтникът по касационната жалба не представя становище и не се представлява в хода на съдебното производство пред настоящата инстанция.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана. Административен съд София – град, X. – ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само по наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на съдебното решение с материалния закон. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 23 - и състав е валидно и допустимо. Касационната инстанция установи, че решението е произнесено от компетентен съд в рамките на правомощията му и е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол. Решението на въззивния съд е в съответствие с приложимия материален закон.

На основание чл. 220 от АПК, касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от въззивния съд:

За да потвърди наказателното постановление съдът е приел, че на 01.07.201209г. около 09,40 ч. на автомагистрала „Т.“, с посока на движение от [населено място] към [населено място] на КПП - „Черната котка“, Д. Б. Г., ЕГН [ЕГН] е управлявала лек автомобил „Тойота А.“ с ДК [рег.номер на МПС] като при спиране за проверка от служители на СДВР е установено, че водачът на автомобила управлява МПС, без платена винетна такса за движение по републиканската пътна мрежа. Нарушението е установено със съставен Акт за установяване на административно нарушение № 35013 от 01.07.2012г., в който е посочена за нарушена правна норма текста на чл.139, ал. 5 от ЗДвП и е издадено наказателно постановление. В акта за установяване на административно нарушение касаторката е вписала възражение, с което не е оспорило факта, че няма закупена винетка.

Касационната инстанция в решаващия си състав напълно споделя доводите на въззивния съд за липса на допуснати при издаване на наказателното постановление съществени нарушения на административно-наказателните процесуални правила, включително на чл. 42, т. 3 и чл.57, т.5 от ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление са описани достатъчно конкретно извършеното противоправно деяние от обективна страна, механизма, времето и мястото на извършването му и неговото авторство. Мястото на извършване на нарушението е точно посочено като автомагистрала Т., а посоката на движение е от [населено място] към [населено място], тоест няма спор относно мястото на нарушението и то не е в рамките на населеното място. Автомобилът се е движил по автомагистрала Т., част от републиканската пътна мрежа, съгласно чл. 3, ал. 2 от Закона за пътищата (ЗП), за което се изисква заплатена винетна такса. Задължението за движение по пътя след заплащане на винетна такса е обозначено с пътен знак Д – 25. Безспорно е установено движение на МПС по път от републиканската пътна мрежа, за което се изисква платена винетка и съответният път е обозначен с пътен

знак. В акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление е посочена като нарушена нормата на чл.139, ал. 5 от ЗДвП, която изисква движението на определеното в ЗП пътни превозни средства по републиканските пътища да се извършва след заплащане на винетна такса по реда на чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗП. Плащането на винетната такса се удостоверява чрез залепване на валиден винетен стикер в долния десен ъгъл на предното стъкло на МПС, съгласно чл. 100, ал. 2 от ЗДвП. Именно залепения в долния десен ъгъл на вътрешната страна на предното стъкло на МПС винетен стикер удостоверява плащането на винетната такса пред контролните органи. Неизпълнението на кумулативно предвидени задължения за заплащане на винетна такса и за залепване на първата част на винетния стикер на предното стъкло на МПС има едни и същи правни последици, а именно неизпълнение на задължението да се заплати винетна такса при ползване на пътища от републиканската пътна мрежа. Като е достигнал до същите правни изводи въззивният съд не е допуснал визираното касационно основание по чл.348, ал. 1, т.1 от НПК, вр. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Касационната инстанция не споделя доводите на касационния жалбоподател за противоречие на изложените мотиви в обжалвания съдебен акт на събраните доказателства. Обективно, с оглед ноторно известната натовареност на контролните органи по ЗДвП в столицата и значителния брой актове, които се съставят за установяване на административни нарушения по ЗДвП, същите са затруднени да си спомнят веднага в съдебно заседание за констатираните от тях нарушения, което налага допълнителното им предявяване на съответния акт за установяване на административно нарушение. Актосъставителят И., разпитан в хода на съдебното производство пред въззивния съд дава показания, че липсва винетен стикер на стъклото и че това е установено в зона на действие на пътен знак за винетка, разположен преди караулката. Установеното при проверката нарушение детайлно е описано в акта за установяване на административно нарушение № 35013 от 01.07.2012г. и потвърдено пред СРС чрез показанията на актосъставителя.

Изпълнени са задълженията по чл. 13, ал. 1 от НПК за разкриване на обективната истина като въззивният съд служебно е предприел действия по събиране на доказателства чрез разпит на актосъставителя. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал е направен обоснован извод за осъществяване от касаторката на състава на вмененото административно нарушение, което е санкционирано с глоба във фиксирания законов размер по чл. 179, ал. 3, т. 4 от ЗДвП.

Не е допуснато твърдяното в касационната жалба оплакване по чл.348, ал. 1, т. 2, от НПК, съдебното решение е постановено при изяснена фактическа обстановка, няма допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Допусната е явна фактическа грешка при изписване на датата на съдебното решение, което се установява от датите на протокола от съдебното заседание по делото и от датите на връчване на съдебното решение, но това не е основание за отмяна на съдебното решение, нито грешката може да бъде поправена от настоящата съдебна инстанция.

Предвид гореизложеното, обжалваното съдебно решение следва да бъде изцяло потвърдено.

Воден от горното, Административен съд София - град, X. - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение решение от 05.09.2012г. на СРС, НО, 23 - ти състав, постановено по н.а.х.д.№ 15596 по описа за 2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.